

TRÆR UTE. Ragnhild Strøm Prestvik foran egne trær ved Sørli.

TRÆR INNE. Kunstneren Kirstine Roepstorff foran sin mørke skog inne på Museet for samtidskunst.

Kunst i tjukkeste granskauen

Først sto de i Nittedal. Nå står de i Museet for samtidskunst. Nesten 50 svære grantrær.

Av Liv Seiff
67 07 35 20
liv@varingen.no

Det er granitt, det er stein, det er marmor i Museet for samtidskunst i Oslo. En gang var dette Norges Bank. I dag dufter det gran.

Lukt av kvae og barnåler

Opp den tunge steintrappa kommer Ragnhild Strøm Prestvik og Olav Prestvik til sin første utstillingsåpning her noen gang. Fortsatt er det «stille-førslaget»-tomt.

Kurator Andrea Krogsnes ønsker de to hjertelig velkommen og drar dem med inn i skogen. Ragnhilds skog, som nå har blitt samtidskunst. Trærne ruver fra gulv til tak, med grenner og alt. Gir fra seg lukten av kvae og barnåler. Skaper en pussig følelse av å være ute i

skauen og inne i museet - samtidig.

– Ikke bare tømmer og ved

Det er mørkt mellom trærne. Og litt glissent. Nesten 50 grantrær monner ikke stort i denne svære salen. Glassmonnere med krystaller og skivet glass lyser opp. En vegg er fylt med tekstiler.

– Det er ikke bare tømmer og ved – det er kunst også, utbryter Ragnhild mellom stammene. Sjøl har hun et aktivt liv i skogen bak seg. Både i «Jenter i skogbruket» og med motorsag. Skog kan hun.

«In clarity there's no fear»

«...and this is why I love», mester en stemme. «The essence of

FORSIKTIG. Trærne skulle leveres med greiner og alt. Ragnhild kan buksere en traktor.

tlove is clarity, in clarity there's no fear.»

Ragnhild tar av seg ytter-

jaktke og skjerv – det er forbausende varmt – suger til seg alle de nye intrykkene.

– Ja, jeg får jo et annet syn på kunst nå, sier Ragnhild. – At trær også kan være kunst.

Dette hadde jo vært et kjedelig rom hvis det ikke var fylt med trær, sier hun, peker mot treetoppene, stryker en stamme.

40 graner mot sentrum

Oppdraget fikk hun i sommer, og det er ikke så mange ukene siden Ragnhild og Olav var travelt opptatt i skauen utenfor Sørli, med en ekstrabestilling på ti trær. Da hadde alt 40 svære graner tatt turen mot sentrum.

– Høye nok er de, men dette er ikke hogstmoden skog, sier Olav, som tar seg av motorsaga i dag. Museet vil ha grove trær. Olav deler treet som akkurat har deiset i bakken i biter på fem meter, mens Ragnhild bukserer stammene opp på traktor-grabben. Greinene duver og risler og holder stand.

Litt av et puslespill

– Utfordringen er å ta vare på kvistene. Masse brukne kvister

er ikke til å unngå når treet faller og skal fraktes videre, sier Ragnhild. Det måtte hun grunne lenge på. Løsningen var å hente inn Dag Inge Bjørkevoll, som kan felle vanskelige trær. Han jobbet i to hele dager.

– Det har vært litt av et puslespill, og det tok lengre tid enn jeg trodde. Men en artig og spesiell bestilling er det, og det blir spennende å se hvordan det blir i forhold til dette, sier Ragnhild, og slår ut hånda mot rotfaste mørke stammer og måsabuunn.

Skogens hjerte

– Det er veldig moro å vite at trær fra Nittedal skal bli kunst i Oslo, men samtidig må jeg si at jeg synes skogen er kunst i seg selv, til alle årstider, sier Ragnhild.

I Oslo noen uker senere begynner museet å fylles. Det er hvitvin, det er prat, det er hvem kjemper hvem. Inne mellom trærne har Ragnhild og

Olav kommet til skogens hjerte. Et stille teater. Svære glassplater dreier rundt i en kjerne av lys, mens røsten messer «I'm everything and all. I'm subtle, but I am always» og går i dialog om alle tings opprinnelse, form og tomhet.

– Det hører gudene til

Dialogen star kunstneren Kirstine Roepstorff også bak. Hun tripper lykkelig rundt med kompaktkamera, mann og barn. Knipser, hilser og smiler.

– Det er en liten dialog rundt begreper. En gymnastikk rundt forståelsen av alt og intet, sier Kirstine Roepstorff.

– Og så har du lagt en innendørs skog?

– Ja, det var sjov. Det er meget få som kan skape sin egen skog. Det hører gudene til.

Seks sterke menn

– Det var vanskelig å få på plass trærne, de var veldig

NYE TANKER. Ragnhild gjorde seg helt nye tanker om trær - og kunst.

Kirstine Roepstorff

- Dansk, født 1972
- Bor i København og Berlin
- Står bak «Formløshetens Wunderkammer» i Museet for samtidskunst
- Utstillingen står til 19. februar
- Jobber med collage
- Les mer på www.nasjonalmuseet.no

Wunderkammer

- En samling med opprinnelse i Europa i tidlig moderne tid.
- Viser alt fra kunstverk til naturlige og vitenskapelige objekter
- Objektene skal være sjeldne og eksklusive

tunge. Men det var likevel få vi ikke fikk opp, sier kurator Andrea Krogsnes ved Museet for samtidskunst.

– Det måtte seks sterke menn til. Kunstneren var veldig nøye på at det ikke bare skulle være trær, men at man

skulle ha opplevelsen av å gå i skogen. Hun var imponert over at de klarte det, sier Krogsnes, og forteller at Roepstorff jobber med natur og at «Formløshetens Wunderkammer» har vært stilt ut i Basel.